

Bij Lucas 16, 1-8

Een onrechtvaardige huismeester
verkwist de bezittingen van zijn heer,
maar wordt toch door hem geprezen als hij –
door de mand gevallen en tot inzicht gekomen –
verstandig wordt en zich in het Leven laat ontvangen.

We kijken in de spiegel van de Heer
opdat wij onszelf gaan herkennen in de gelijkenis.
Wij zijn die onrechtvaardige huismeester,
onbewust en ongewild – maar toch.

Zijn onrechtvaardigheid, die de onze is,
is dat hij zich het bezit van zijn heer toe-eigent,
en daarmee handelt ten gunste van zichzelf
en ten koste van zijn naasten.

Hij ontvangt het Leven niet,
mét alles wat hem daarbij gegeven wordt,
maar eigent zich méér toe dan hem geven wordt,
bang om 'zijn' 'eigen' leven te verliezen.

Wij Leven om-niet, gratis en voor niets,
maar we merken en ontvangen vaak niet
de adem die door ons heen stroomt,
ons hart dat klopt en ons door de nacht heenbrengt,
het licht in onze ogen om te zien wat ons gegeven is ...

Wij maken ons bezorgd om ons 'eigen' leven,
dat we wel moeten onderhouden vanuit angst,
en we geven God de ruimte niet zichzelf uit te leven,
in ieder van ons en in al wat is, was en zal zijn.

Zo zijn we de gevangenen van onze eigen luxe-cel,
waarvan de deur (gelukkig) niet op slot is,
maar die we niet durven verlaten.

De Vrijheid die ons wacht vervult ons met vrees.